

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen och 18 § lagen om försäkringsmäklare

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att tillämpningsområdet för lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen utvidgas till att gälla även arbetspensionsskassan, pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare, lantbruksföretagarnas pensionsanstalt, sjömanspensionsskassan och andra sammanslutningar och inrättningar som står under Försäkringsinspektionens tillsyn och av vilka inte tidigare uppburits tillsynsavgift.

I propositionen föreslås att lagens bestämmelser ändras så att tillsynsobjekten indelas i enlighet med lagen om Försäkringsinspektionen. Livförsäkringsbolagen och skadeförsäkringsbolagen bildar dock varsin grupp och av försäkringskassorna tillhör pensionskassorna samma grupp som pensionsstiftelserna.

Samtidigt föreslås i propositionen att grunderna för bestämmande av tillsynsavgiften ses över och preciseras så att de bättre

motsvarar de tillsynskostnader som orsakas av tillsynsobjekten.

Vidare föreslås i propositionen en möjlighet att i undantagsfall justera tillsynsavgiften under debiteringsåret i sådana situationer, där kostnaderna föranledda av tillsynen på grund av oförutsedda orsaker visar sig vara större än vad som förutsetts.

I propositionen föreslås också att framläggandet av förteckningen över avgifter frångås och att praxisen förenhetligas till enskild delgivning enligt det allmänna förvaltningsförfarandet.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2000 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna avses träda i kraft så snart som möjligt efter det att de har antagits och blivit stadfästa. Lagarna bör dock träda i kraft så snart att den avgift som skall tas ut för 2000 skall kunna bestämmas på basis av de nya bestämmelserna.

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

1.1. Lagstiftning

Enligt lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (479/1944) skall finska försäkringsbolag, försäkringsbolag från tredje land med koncession att driva försäkringsrörelse i Finland, försäkringsföreningar, försäkringskassor och pensionsstiftelser betala en av social- och hälsovårdsministeriet fastställd avgift för ersättande av till-

synskostnaderna. Tillsynen över försäkringsbolag baserar sig på lagen om försäkringsbolag (1062/1979), tillsynen över arbetspensionsförsäkringsbolag på lagen om arbetspensionsförsäkringsbolag (354/1997), tillsynen över utländska försäkringsbolag på lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995), tillsynen över försäkringsföreningar på lagen om försäkringsföreningar (1250/1987), tillsynen över försäkringskassor på lagen om försäkringskassor (1164/1992), tillsynen över pensionsstiftelser på lagen om

pensionsstiftelser (1774/1995), tillsynen över försäkringsmäklare på lagen om försäkringsmäklare (251/1993) och tillsynen över arbetslöshetskassor på lagen om arbetslöshetskassor (603/1984).

Den avgift som enligt 1 § 2 mom. skall tas ut består av två delar, en fast grundavgift och en proportionell avgift. Den proportionella avgiften utgör enligt 1 § 3 mom. för varje anstaltsgrupp en lika stor del av anstaltens premieinkomster.

Livförsäkringsbolagen och skadeförsäkringsbolagen bildar en anstaltsgrupp och försäkringsbolag från tredje land med koncession att driva försäkringsrörelse i Finland hänförs till livförsäkringsbolagens och skadeförsäkringsbolagens grupp utgående från i vilken försäkringsklass de har rätt att driva försäkringsrörelse. Andra försäkringsanstaltsgrupper är arbetspensionsförsäkringsbolag, försäkringsföreningar, försäkringskassor, pensionsstiftelser och arbetslöshetskassor.

Social- och hälsovårdsministeriet har med stöd av lagens 1 § fastställt den avgift anstalterna i januari skall betala för varje år, och som avdrag har beaktats avgifter som med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) uppbärs för beslut som har fattats med anledning av ansökningar samt för registerutdrag och intyg. Med avgiften täcks alla kostnader för tillsynen, såsom löner, framtida pensionsförmåner, hyror och andra omkostnader.

1.2. Praxis

Kostnaderna för tillsynen över anstalterna budgeteras årligen. Försäkringsinspektionens kostnader täcks genom en tillsynsavgift som uppbärs os de anstalter som är tillsynsobjekt och genom åtgärdsavgifter enligt lagen om grunderna för avgifter till staten. Försäkringsinspektionen är i sin helhet ett nettobudgeterat ämbetsverk som måste täcka alla sina utgifter genom avgifter. I statsbudgeten anvisas ämbetsverket inte några pengar. Även kostnaderna för tillsynen över arbetslöshetskassorna täcks på motsvarande sätt. Social- och hälsovårdsministeriet svarar för tillsynen över arbetslöshetskassorna. Skillnaden mellan de faktiska och budgeterade kostnaderna beaktas efter det att boksluten blivit färdiga följande gång avgiften bestäms och debiteras.

Tillsynsavgiften för 1999 bestämdes till sammanlagt 20 600 000 mk. Om det föregå-

ende årets överskott, åtgärdsarvoden och avgifter från försäkringsmäklarverksamhet beaktas, togs dock 17 350 000 mk ut av tillsynsobjekten i försäkringstillsynsavgifter.

Avgiften har i enlighet med 1 § tagits ut i form av en fast grundavgift, som fastställs separat enligt anstaltsgrupp och en därtill fogad proportionell andel av avgiften. Den fasta anstaltsvisa grundavgiften uppgick 1999 till 30 000 mk för försäkringsbolag, till 5 000 mk för försäkringsmäklare samt till 3 000 mk för pensionsstiftelser och försäkringskassor.

Kostnaderna för försäkringstillsynen har allokerats mellan anstaltsgrupperna i överensstämmelse med kostanderna för tillsynen. Vid bestämmandet av försäkringstillsynsavgiften för 1999 var kostnadsfördelningen följande:

- skade- och livförsäkringsbolagen	52,8 %
- pensionsförsäkringsbolagen	21,8 %
- försäkringsföreningarna	3,3 %
- pensionsstiftelserna	12,8 %
- försäkringskassorna	9,3 %

Den proportionella avgiften bestäms enligt anstaltsgrupp, som en andel av försäkringstillsynens kostnader. För bestämmandet av anstaltens proportionella avgift har enligt anstaltsgrupp, på basis av ett relationstal mellan kostnaderna och premieinkomsterna fortfarande beräknats en promilleandel.

Med undantag av försäkringsmäklare har den proportionella avgiften för anstalterna i varje anstaltsgrupp bestämts i överensstämmelse med ovan nämnda promilleandel av anstaltens premieinkomster.

Vid bestämmandet av försäkringstillsynsavgiften för 1999 var de promilleandelar som användes vid bestämmandet av den proportionella avgiften:

- skade- och livförsäkringsbolagen	0,325 ‰
- pensionsförsäkringsbolagen	0,143 ‰
- försäkringsföreningarna	0,344 ‰
- försäkringskassorna	0,721 ‰
- pensionsstiftelserna	0,387 ‰

Vidare bestämdes försäkringsmäklarnas andel enligt personantal till 1 500 mk per person.

Under 1999 uppbärs sammanlagt nästan 1,75 milj. mk i försäkringstillsynsavgift hos arbetslöshetskassorna. Grunden för avgiften var en fast grundavgift om 15 000 mk för varje kassa, dessutom uppbärs som en proportionell andel 0,25 % av arbetslöshetskassans medlemsavgiftsinkomster 1996.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

2.1. Mål och medel

Inrättandet av Försäkringsinspektionen som ett självständigt räkenskapsverk har gjort det nödvändigt att på lagnivå se över och precisera de grupper som är skyldiga att betala tillsynsavgift, grunderna för bestämmandet av tillsynsavgiften och särskilt avgiftens årliga periodisering.

Enligt gällande lag tillhör liv- och skadeförsäkringsbolagen samma anstaltsgrupp och arbetspensionsförsäkringsbolagen, försäkringsföreningarna, försäkringskassorna och pensionsstiftelserna egna anstaltsgrupper. Uttagande av avgifter för försäkringsbolagen enligt den försäkringsrörelse försäkringsbolaget driver har varit motiverat i enlighet med tillsynsenheterna vid social- och hälsovårdsministeriets försäkringsavdelning, varvid till dessa grupper riktade arbetsinsatser och andra tillsynskostnader har kunnat bestämmas exakt enligt tillsynsgrupp. Situationen har förändrats till följd av inrättandet av Försäkringsinspektionen.

Den tillsynsavgift som Försäkringsinspektionen uppbar bestäms årligen på förhand utgående från de kalkylerade kostnaderna. Inspektionens kostnader är alla de kostnader som tillsynen medför, t.ex. löner, indirekta arbetskraftskostnader, hyror och andra omkostnader.

Försäkringsinspektionens verksamhet förutsätter även årliga nödvändiga investeringar, vilka inspektionen som nettobugeterad inrättning som inte alls får budgetanslag, inte kan finansiera genom avskrivningsfinansiering. När det gäller tillsynsavgiften bör även de kostnader beaktas som förorsakas av investeringar.

Eftersom avsikten med tillsynsavgiften är att täcka de faktiska tillsynskostnaderna, bör det vara möjligt att beakta över- eller underskott när tillsynsavgiften fastställs följande gång.

2.2. De viktigaste förslagen

I lagens 1 § 1 mom. föreslås som allmänt tillämpningsområde försäkrings- och pensionsanstalterna samt övriga som är verk samma inom försäkringsbranschen, vilkas kostnader och nödvändiga investeringsavgifter för tillsynen bör kunna täckas med en

tillsynsavgift. Enligt förslaget skall lagen även omfatta de pensionsanstalter som grundats genom lag (arbetspensionskassan, pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare, lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och sjömanspensionskassan) samt andra inrättningar som står under Försäkringsinspektionens tillsyn och hos vilka det tidigare inte har uppburits någon tillsynsavgift.

Indelningen av tillsynsobjekten skall preciseras att motsvara indelningen av tillsynsobjekten i lagen om Försäkringsinspektionen (78/1999) dock så att livförsäkringsbolagen och skadeförsäkringsbolagen skall bilda var sin grupp, och av försäkringskassorna skall pensionskassorna tillhöra samma grupp som pensionsstiftelserna.

Avsikten är att de arbetslöshetskassor som står under ministeriets tillsyn skall, liksom nu, bilda en egen grupp.

Försäkringsinspektionen utvecklar för närvarande en kostnadsuppföljning som kommer att göra det möjligt att noggrannare än tidigare rikta kostnaderna.

En andel av kostnaderna vilken definieras skilt täcks genom den uppburna fasta grundavgiften, som föreslås vara gruppvis definierad så att den mosvarar tillsynsobjektets betalningsförmåga. Grundavgiften består främst av de fasta kostnader som ordnandet av övervakningen medför.

Den proportionella avgiften bestäms skilt i varje grupp. För att tillsynskostnaderna skall fördelas rättvist i alla situationer, föreslås att bestämmandet av den proportionella avgiften ändras så att avgiftsgrunder kan vara premieinkomst, nettoavkastning av placeringsverksamhet och försäkringsteknisk ansvarsskuld som en anstalt i gruppen bokfört räkenskapsperioden före debiteringsåret.

När det gäller arbetslöshetskassorna har man inte för avsikt att ändra på det nuvarande förfarandet.

Den tillsynsavgift som Försäkringsinspektionen uppbar bestäms årligen på förhand utgående från de kalkylerade kostnaderna. Eftersom avsikten är att de faktiska kostnaderna skall täckas och att myndigheten inte skall producera något överskott, föreslås att skillnaden mellan de faktiska och kalkylerade kostnaderna, dvs. det faktiska över- eller underskottet, beaktas som korrigeringspost när avgiften bestäms följande gång efter det att bokslutet blivit färdigt. När tillsynsavgiften bestäms beaktas även de kalkylerade

åtgärdsavgifterna under avgiftsåret samt skillnaden mellan de åtgärdsavgifter som konstaterats i bokslutet och de kalkylerade åtgärdsavgifterna under året.

På så sätt motsvarar den tillsynsavgift som uppburits och kostnaderna varandra på lång sikt. Den årsavgift som fastställts för varje tillsynsobjekt är dock alltid slutgiltig.

Det eventuella överskottet av tillsynsavgifterna skall antecknas i bokföringen som avdrag för inkomst för vederbörande budgetår och som förskottsinkomst avseende därpå följande budgetår, samt skall beaktas som gottgörelse i samband med bestämmandet av följande års tillsynsavgift för vederbörande grupp.

På motsvarande sätt skall ett eventuellt underskott antecknas i bokföringen som uppburin tilläggsavgift/inkomstökning och som fordran för vederbörande budgetår, som beaktas vid följande års debitering.

För en sådan situation att Försäkringsinspektionens utgifter skulle visa sig vara större än vad som förutsetts och tilläggsbudgetförfarande inte anses vara ändamålsenligt, bör det finnas ett förfarande med vilket inspektionens verksamhetsmöjligheter säkerställs. Därför föreslås att tillsynsavgiften exceptionellt skall kunna kompletteras under prestationsåret, om inspektionens utgifter på grund av nödvändiga och oförutsedda orsaker visar sig vara större än den ursprungliga tillsynsavgiften.

I fråga om förfarandet gällande delgivningen av förteckningen över avgifterna föreslås att framläggandet av förteckningen över avgifter slopas som föräldrat förfarande och en övergång till normal enskild delgivning.

3. Propositionens verkningar

En ändring av försäkringsanstalternas gruppindelning och en ändring av bestämningsgrunderna för föräkringstillsynsavgiftens proportionella andel på förslaget sätt, innebär sammantaget att avgiften enligt anstaltsgrupp fördelas rättvisare med beaktande av hur tillsynskostnaderna fördelas enligt tillsynsgrupp.

Propositionen påverkar inte direkt statsbudgeten, eftersom Försäkringsinspektionen är ett nettobudgeterat ämbetsverk, vars budgetanslag är 0 mark och inspektionens samtliga kostnader och nödvändiga investeringsutgifter täcks med tillsyns- och åtgärdsavgif-

ter som uppbärs hos tillsynsobjekten. Till följd av den avgift som föreslås bli uppburin hos lantbruksföretagarnas pensionsanstalt har förslaget indirekt en verkan på budgeten, en verkan som dock är mycket liten. Enligt en aktuell grov uppskattning är verkningarna ca 0,1 milj. mk.

Med förslaget höjs inte totalbeloppet av den tillsynsavgift som uppbärs. Tillsynsavgiften bör efter den slutliga justeringen motsvara beloppet av Försäkringsinspektionens kostnader och nödvändiga investeringsutgifter som föranletts av tillsynen över dem som varit verksamma inom försäkringsbranschen under vederbörande budgetår minskat med de avgifter som uppburits hos tillsynsobjekten, liksom för närvarande, för beslut med anledning av ansökan, registerutdrag och intyg samt för andra prestationer som prissatts enligt lagen om grunderna för avgifter till staten.

Till följd av ändringarna föranledda av propositionen fördelas tillsynsavgiften mellan anstaltsgrupperna på ett nytt sätt, eftersom nya grupper blir föremål för avgiften. Anstaltsgruppernas andelar av den proportionellt insamlade avgiften bestäms, liksom för närvarande, enligt föranledda kostnader.

Inom anstaltsgrupperna fördelas de av anstalterna betalda proportionella avgifterna på ett nytt sätt. Med undantag av anstaltsgrupp 9 (försäkringsmäklare) kan som bestämningsgrund på ett av vederbörande ministerium beslutat sätt användas anstaltens premieinkomst, placeringsverksamhetens nettoavkastning och den försäkringstekniska ansvarsskulden avseende räkenskapsperioden före debiteringsåret. Beträffande försäkringsmäklare beslutar vederbörande ministerium om avgiften enligt antalet försäkringsmäklare som tjänstgör i försäkringsmäklarsammanslutningen.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid social- och hälsovårdsministeriet.

I samband med beredningen har utlåtanden i ärendet begärts av finansministeriet, justitieministeriet, försäkringsbranschens centralorganisationer samt av alla de tillsynsobjekt som för första gången omfattas av avgiftsplikten. Remissinstanserna har i allmänhet förhållit sig positiva till propositionen.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslagen

1.1. Lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen

1 §. I 1 mom. föreslås en allmän bestämmelse enligt vilken kostnader och nödvändiga investeringsutgifter som föranleds av tillsynen över försäkrings- och pensionsanstalterna samt andra som är verksamma inom försäkringsbranschen täcks med tillsyns- och åtgärdsavgifter som tas ut av tillsynsobjekten. Med åtgärdsavgifter avses sådana avgifter för t.ex. beslut och registerutdrag som tas ut med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten.

Enligt 2 mom. skall alla som övervakas av Försäkringsinspektionen betala en tillsynsavgift. Betalningsskyldigheten kommer därmed att omfatta dels alla som nu är betalningsskyldiga, dels bl.a. de genom lag inrättade pensionsanstalterna, dvs. arbetspensionskassan, pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare, lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och sjömanspensionskassan. Bestämmelser om skyldigheten för arbetslöshetskassorna, som övervakas av social- och hälsovårdsministeriet, att betala tillsynsavgift ingår i 2 a §. Social- och hälsovårdsministeriet föreslås i enlighet med nuvarande praxis fastställa grunderna för tillsynsavgiften på framställning av Försäkringsinspektionen.

Enligt förslaget består grunderna för tillsynsavgiften i enlighet med nuvarande praxis av en fast grundavgift och av en proportionell avgift som fogas till den (3 mom.).

Enligt 4 mom. skall avgifter som i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten tas ut för beslut som har fattats med anledning av ansökningar av tillsynsobjekt samt för registerutdrag och intyg beaktas som avdrag i enlighet med den nuvarande lagen när tillsynsavgiften fastställs. Också andra företagsekonomiska avgifter (bl.a. undervisningshonorar) sänker tillsynsavgiften.

1 a §. Till lagen föreslås bli fogad en ny 1 a § som upptar bestämmelser om gruppindelningen av tillsynsobjekt i samband med att tillsynsavgiften fastställs. Gruppindelningen av tillsynsobjekt preciseras så att den motsvarar den gruppindelning av tillsyns-

objekt som ingår i lagen om Försäkringsinspektionen, dock så att livförsäkringsbolagen och skadeförsäkringsbolagen utgör var sin grupp och så att pensionskassorna av försäkringskassorna hör till samma grupp som pensionsstiftelserna.

Enligt 1 mom. är grupperna av tillsynsobjekt följande: 1) livförsäkringsbolag, 2) skadeförsäkringsbolag, 3) arbetspensionsförsäkringsbolag, 4) pensionsstiftelser och av försäkringskassor pensionskassor, 5) andra försäkringskassor än pensionskassor, 6) arbetspensionskassan, pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare, lantbruksföretagarnas pensionsanstalt samt sjömanspensionskassan, 7) pensionsskyddscentralen, 8) försäkringsföreningar, 9) försäkringsmäklare och 10) andra sammanslutningar, inrättningar och näringsidkare, för vilkas del det i lag bestäms att tillsynen över och inspektionen av dem skall skötas av Försäkringsinspektionen. Sådana sammanslutningar och inrättningar är för närvarande trafikförsäkringscentralen, Patientförsäkringscentralen, Miljöförsäkringscentralen, Tapaturmavakuutuslaitosten Liitto - Olycksfallsförsäkringsanstaltens Förbund och försäkringskassaföreningen. Största delen av tillsynsobjekten i grupp 10 bedriver inte försäkringsverksamhet, och därför kommer i praktiken bara en fast avgift att tas ut av dem.

Arbetslöshetskassorna, som social- och hälsovårdsministeriet övervakar, utgör enligt 2 a § en grupp för sig när avgiften fastställs.

Enligt 2 mom. skall försäkringsbolag från tredje land bli hänförliga till livförsäkringsbolagens och skadeförsäkringsbolagens grupp utgående från i vilken försäkringsklass de har rätt att bedriva försäkringsverksamhet.

1 b §. Det föreslås att till lagen fogas en ny 1 b § i vilken föreskrivs om huf avgifterna skall bestämmas. Den fasta grundavgiften bestäms gruppvis, enligt 1 mom. Inom varje grupp är grundavgiften lika stor för alla anstalter och alla tillsynsobjekt av annat slag. Grundavgiften kan däremot variera mellan grupperna.

Den proportionella avgiften bestäms separat inom varje grupp. För att tillsynskostnaderna skall fördela sig rättvist i alla situatio-

ner föreslås i 2 mom. att bestämmandet av den proportionella avgiften skall ändras så, att avgiftsgrunder kan vara den premieinkomst, den nettoavkastning av placeringsverksamheten och den försäkringstekniska ansvarsskuld som en anstalt inom gruppen bokfört under räkenskapsperioden före debiteringsåret, så som vederbörande ministerium bestämmer på framställning av Försäkringsinspektionen. I praktiken används inte samtliga nämnda avgiftsgrunder i anstaltsgrupperna, utan endast de som förutsetts för att tillsynsavgiften skall fördela sig rättvist vid respektive tidpunkt. För försäkringsmäklarnas del föreslås antalet försäkringsmäklare som tjänstgör i försäkringsmäklarsammanslutningen vara avgiftsgrund, i enlighet med nuvarande praxis.

För arbetslöshetskassornas del är avsikten tills vidare att som grund använda enbart premieinkomsten, i enlighet med nuvarande praxis.

I situationer där det till följd av överföring av försäkringsbeståndet eller av en därmed jämförbar exceptionell orsak inte är rimligt att tillämpa de nämnda grunderna för fastställande av den proportionella avgiften beträffande en viss anstalt, fastställer social- och hälsovårdsministeriet enligt 3 mom. på framställning av Försäkringsinspektionen avgiften för året för anstalten på någon annan ändamålsenlig grund.

2 §. Enligt 1 mom. skall tillsynsavgiften betalas inom januari, liksom nu är fallet. Dessutom föreslås i paragrafen ett förfarande enligt vilket tillsynsavgiften undantagsvis kan kompletteras under prestationsåret, om tillsynsutgifterna av någon nödvändig och på förhand oförutsebar orsak visar sig bli större än den ursprungliga tillsynsavgiften.

I 2 och 3 mom. föreslås bli bestämt om förfarandet vid fastställande av tillsynsavgiften. Enligt 2 mom. gör Försäkringsinspektionen före utgången av november före prestationsåret en framställning till social- och hälsovårdsministeriet om fastställande av grunderna för avgiften. I framställningen skall inspektionen beakta det över- eller underskott i tillsynsavgifter som uppkommit under tidigare år. Ett överskott minskar beloppet av avgift som tas ut av tillsynsobjekten, medan ett underskott ökar beloppet. Om ett över- eller underskott hänför sig till utgifterna för tillsyn över en viss anstaltsgrupp, bör det beaktas i den nya tillsynsavgiften för anstaltsgruppen.

2 a §. Paragrafen innehåller bestämmelser om den tillsynsavgift som arbetslöshetskassorna skall betala. Enligt förslaget ändras inte fastställandet och debiteringen av avgiften för arbetslöshetskassornas del, utan förfarandet förblir oförändrat. Med andra ord bestämmer social- och hälsovårdsministeriet grunderna för avgiften utan framställning av Försäkringsinspektionen. Ministeriet fastställer också tillsynsavgiften i fall som avses i 1 b § 3 mom. utan framställning av Försäkringsinspektionen och utför de uppgifter som Försäkringsinspektionen har enligt 2 §.

4 §. Det föreslås att 2 § i gällande lag ändras så, att framläggandet av förteckningen över avgifterna frångås. Till följd av detta är det nödvändigt att ändra 4 §, eftersom den besvärstid som gäller beslut om tillsynsavgiften eller grunderna för den enligt gällande lag börjar den dag då förteckningen över avgifterna har lagts fram till påseende. Enligt förslaget ändras 1 mom. så att det innehåller en allmän hänvisning till förvaltningsprocesslagen (586/1996), eftersom lagen i fråga innehåller behövliga bestämmelser om besvärsrätt och besvärsförfarande. Den tidpunkt då besvärstiden börjar skall bestämmas med stöd av lagen om delgivning i förvaltningsärenden (232/1966), alldeles som när det gäller andra förvaltningsbeslut.

Till följd av att 1 mom. ändras blir det nuvarande 2 mom. onödigt. De nuvarande 3 och 4 mom. föreslås bli nya 2 och 3 mom. En teknisk ändring av det nuvarande 3 mom. föreslås med anledning av att hänvisningsbestämmelsen ändras.

1.2. Lagen om försäkringsmäklare

18 §. *Ersättning för tillsynskostnader.* En bestämmelse om tillsynsavgift som försäkringsmäklare skall betala föreslås i lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen. Därför är det inte nödvändigt att i lagen om försäkringsmäklare föreskriva om ersättande av kostnader som tillsynen över försäkringsmäklare föranleder. Det föreslås att 18 § ändras i enlighet med denna princip.

2. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft så snart de har antagits och blivit stadfästa. Lagarna bör dock träda i kraft så snart att den avgift som tas ut för år 2000 kan fastställas redan med stöd av de nya bestämmelserna.

Vid handläggningen av över- eller under-skottet för tidigare år skall den gruppindelning av tillsynsobjekt som utgjorde grund för 1999 års tillsynsavgift iakttas.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1944 om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (479/1944) 1, 2, 2 a och 4 §,
dessa lagrum sådana de lyder, 1, 2 och 2 a § i lag 94/1999 och 4 § delvis ändrad i sistnämnda lag och i lag 950/1977, samt
fogas till lagen en ny 1 a och en ny 1 b § som följer:

1 §

Kostnader och nödvändiga investeringsutgifter som föranleds av tillsynen över försäkrings- och pensionsanstalterna samt andra anstalter som är verksamma inom försäkringsbranschen skall täckas med tillsyns- och åtgärdsavgifter.

De anstalter som övervakas av Försäkringsinspektionen skall för varje år betala en tillsynsavgift enligt grunder som vederbörande ministerium fastställer på framställning av Försäkringsinspektionen.

Grunderna för tillsynsavgiften består av en fast grundavgift och en till denna fogad proportionell avgift.

Avgifter som hos tillsynsobjekten tas ut för beslut som har fattats med anledning av ansökningar samt för registerutdrag och intyg liksom även andra avgifter som tas ut i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) skall beaktas som avdrag när den avgift som avses i denna lag fastställs.

1 a §

Tillsynsavgiften fastställs gruppvis enligt följande:

- 1) livförsäkringsbolag,
- 2) skadeförsäkringsbolag,
- 3) arbetspensionsförsäkringsbolag,
- 4) pensionsstiftelser och av försäkringskassorna pensionskassorna,
- 5) andra försäkringskassor än pensionskassorna,

- 6) arbetspensionskassan, pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare, lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och sjömanspensionskassan,
- 7) pensionsskyddscentralen,
- 8) försäkringsföreningar,
- 9) i lagen om försäkringsmäklare (251/1993) avsedda försäkringsmäklare, och
- 10) andra sammanslutningar, anstalter och näringsidkare, när det i lag bestäms att tillsynen över och inspektionen av dem skall skötas av Försäkringsinspektionen.

I 2 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) avsedda försäkringsbolag från tredje land med koncession att driva försäkringsrörelse i Finland hänförs till gruppen för livförsäkringsbolag eller skadeförsäkringsbolag beroende på till vilken försäkringsklass den försäkringsverksamhet hör som de har rätt att bedriva.

1 b §

Den fasta grundavgiften bestäms gruppvis. Den proportionella avgiften bestäms för varje grupp, med undantag av grupp 9, på basis av premieinkomsten, nettoavkastningen av placeringsverksamheten och den försäkringstekniska ansvarsskulden som anstalten bokfört under räkenskapsperioden före debiteringsåret, så som vederbörande ministerium på framställning av Försäkringsinspektionen bestämmer. Den proportionella avgiften för grupp 9 bestäms enligt antalet försäkringsmäklare som tjänstgör i försäk-

ringsmäklarsammanslutningen.

Om ovan nämnda avgiftsgrunder till följd av överföring av försäkringsbeståndet eller av därmed jämförbar exceptionell orsak inte beträffande en viss anstalt kan läggas till grund för den proportionella avgiften, kan vederbörande ministerium på framställning av inspektionen fastställa avgiften för ifrågasvarande år för anstalten.

2 §

Tillsynsavgiften skall betalas under januari månad. Tillsynsavgiften kan justeras under det år då avgiften betalas, om Försäkringsinspektionens utgifter undantagsvis av oväntade och på förhand oförutsebara orsaker visar sig vara större än det belopp som samlas in genom tillsynsavgifterna.

Försäkringsinspektionen gör en i 1 § 2 mom. avsedd framställning före utgången av november före det år då avgiften betalas. I framställningen beaktas de över- eller underskott som tidigare tillsynsavgifter gett upphov till.

Försäkringsinspektionen fastställer tillsynsavgiften särskilt för varje anstalt för följande budgetår och debiterar tillsynsavgiften före ingången av det år då tillsynsavgiften skall betalas.

2 a §

Vad som i denna lag bestäms om den tillsynsavgift som anstalter som övervakas av Försäkringsinspektionen skall betala gäller på motsvarande sätt arbetslöshetskassor. Arbetslöshetskassorna utgör en egen grupp vid

bestämmande av avgiften. Vederbörande ministerium

1) bestämmer dock i 1 § 2 mom. avsedda grunder utan framställning av Försäkringsinspektionen,

2) fastställer dock tillsynsavgiften i de fall som avses i 1 b § 3 mom. utan framställning av Försäkringsinspektionen, och

3) utför de uppgifter som Försäkringsinspektionen har enligt 2 §.

4 §

Den som är missnöjd med vederbörande ministeriums beslut om grunderna för avgiften eller med den avgift som påförts själva anstalten har rätt att anföra besvär över beslutet hos högsta förvaltningsdomstolen enligt vad som bestäms i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Avgiften skall oberoende av besvär betalas inom den tid som nämns i 2 § 1 mom.

Om en avgift nedsätts eller avlyfts genom beslut av en besvärinstans skall dröjsmålsrättan på det nedsatta eller avlyfta beloppet återbäras.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Denna lag tillämpas även vid handläggning av under- eller överskottet för tidigare år, dock i överensstämmelse med den gruppindelning av anstalter som utgjorde grund för 1999 års tillsynsavgift.

2.

Lag**om ändring av 18 § lagen om försäkringsmäklare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 19 februari 1993 om försäkringsmäklare (251/1993) 18 §,
sådan den lyder i lag 86/1999, som följer:

18 §

försäkringsmäklare enligt denna lag före-
skrivs särskilt.*Ersättning för tillsynskostnader*

Om den tillsynsavgift som betalas för de
kostnader som föranleds av tillsynen över

Denna lag träder i kraft den _____ 1999.

Helsingfors den 24 september 1999

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**Social- och hälsovårdsminister *Maija Perho*

1.

Lag**om ändring av lagen om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 juli 1944 om bestridande av kostnaderna för försäkringsinspektionen (479/1944) 1, 2, 2 a och 4 §,
dessa lagrum sådana de lyder, 1, 2 och 2 a § i lag 94/1999 och 4 § delvis ändrad i sistnämnda lag och i lag 950/1977, samt
fogas till lagen en ny 1 a och en ny 1 b § som följer:

Gällande lydelse

1 §

För ersättande av kostnaderna för tillsynen över finska livförsäkringsbolag, skadeförsäkringsbolag, arbetspensionsförsäkringsbolag, i lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) avsedda försäkringsbolag från tredje land med koncession att driva försäkringsrörelse i Finland, försäkringsföreningar, försäkringskassor och pensionsstiftelser skall dessa anstalter för varje kalenderår i januari betala en avgift enligt grunder som vederbörande ministerium fastställer på framställning av Försäkringsinspektionen. Avgifter som med stöd av lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) tas ut hos anstalter som avses i denna paragraf för beslut som har fattats med anledning av en ansökan samt för registerutdrag och intyg beaktas som avdrag när den avgift som avses i denna lag fastställs. Avgiften uppbärs gruppvis på så sätt att de ovan nämnda anstalterna bildar egna grupper. Livförsäkringsbolagen och skadeförsäkringsbolagen utgör dock en anstaltsgrupp, och försäkringsbolag från tredje land med koncession att driva försäkringsrörelse i Finland hänförs till livförsäkringsbolagens och skadeförsäkringsbolagens grupp utgående från i vilken försäkringsklass de enligt koncessionen har rätt att bedriva försäkringsverksamhet.

Grunderna för den avgift som anstalterna skall betala består av en fast grundavgift och en till denna fogad proportionell avgift.

Den proportionella avgiften utgör för varje anstaltsgrupp en lika stor del av de premieinkomster anstalten bokfört i Finland under

Föreslagen lydelse

1 §

Kostnader och nödvändiga investeringsutgifter som föranleds av tillsynen över försäkrings- och pensionsanstalterna samt andra anstalter som är verksamma inom försäkringsbranschen skall täckas med tillsyns- och åtgärdsavgifter.

De anstalter som övervakas av Försäkringsinspektionen skall för varje år betala en tillsynsavgift enligt grunder som vederbörande ministerium fastställer på framställning av Försäkringsinspektionen.

Grunderna för tillsynsavgiften består av en fast grundavgift och en till denna fogad proportionell avgift.

Gällande lydelse

räkenskapsperioden före debiteringsåret. Om denna premieinkomst till följd av överföring av försäkringsbeståndet eller av därmed jämförbar exceptionell orsak inte kan läggas till grund för den proportionella avgiften, kan Försäkringsinspektionen fastställa den premieinkomst som skall utgöra sådan grund.

Föreslagen lydelse

Avgifter som hos tillsynsobjekten tas ut för beslut som har fattats med anledning av ansökningar samt för registerutdrag och intyg liksom även andra avgifter som tas ut i enlighet med lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) skall beaktas som avdrag när den avgift som avses i denna lag fastställs.

1 a §

Tillsynsavgiften fastställs gruppvis enligt följande:

- 1) livförsäkringsbolag,*
- 2) skadeförsäkringsbolag,*
- 3) arbetspensionsförsäkringsbolag,*
- 4) pensionsstiftelser och av försäkringskassorna pensionskassorna,*
- 5) andra försäkringskassor än pensionskassorna,*
- 6) arbetspensionskassan, pensionskassan för utövande konstnärer och särskilda grupper av arbetstagare, lantbruksföretagarnas pensionsanstalt och sjömanspensionskassan,*
- 7) pensionskyddscentralen,*
- 8) försäkringsföreningar,*
- 9) i lagen om försäkringsmäklare (251/1993) avsedda försäkringsmäklare, och*
- 10) andra sammanslutningar, anstalter och näringsidkare, när det i lag bestäms att tillsynen över och inspektionen av dem skall skötas av Försäkringsinspektionen.*

1 2 § lagen om utländska försäkringsbolag (398/1995) avsedda försäkringsbolag från tredje land med koncession att driva försäkringsrörelse i Finland hänförs till gruppen för livförsäkringsbolag eller skadeförsäkringsbolag beroende på till vilken försäkringsklass den försäkringsverksamhet hör som de har rätt att bedriva.

1 b §

Den fasta grundavgiften bestäms gruppvis. Den proportionella avgiften bestäms för varje grupp, med undantag av grupp 9, på basis av premieinkomsten, nettoavkastningen av placeringsverksamheten och den försäk-

Gällande lydelse

2 §
Försäkringsinspektionen gör framställning enligt 1 § 1 mom. samt fastställer och debiterar avgiften särskilt för varje anstalt före ingången av prestationsåret på grundvalen av de uppgifter som i denna lag avsedda anstalter är skyldiga att lämna till Försäkringsinspektionen enligt vad som bestäms särskilt.

En förteckning över avgifterna skall i två veckors tid vara framlagd hos Försäkringsinspektionen för de betalningsskyldiga Framläggandet skall därförinnan tillkännages genom kungörelse i den officiella tidningen.

Försäkringsinspektionen skall före framläggandet av förteckningen över avifterna tillsända de betalningsskyldiga debetsedlar, utskrivna i enlighet med förteckningen.

2 a §

Vad som i denna lag bestäms om den avgift som 1 § 1 mom. avsedda anstalter skall betala gäller på motsvarande sätt arbetslöshetskassor, dock så att vederbörande ministerium.

1) fastställer de grunder som avses i 1 § 1 mom. utan framställning av Försäkringsinspektionen.

2) fastställer den premieinkomst som avses i 1 § 3 mom. och

3) utför de uppgifter som Försäkringsinspektionen har enligt 2 §.

Föreslagen lydelse

ringstekniska ansvarsskulden som anstalten bokfört under räkenskapsperioden före debiteringsåret, så som vederbörande ministerium på framställning av Försäkringsinspektionen bestämmer. Den proportionella avgiften för grupp 9 bestäms enligt antalet försäkringsmäklare som tjänstgör i försäkringsmäklarsammanslutningen.

Om ovan nämnda avgiftsgrunder till följd av överföring av försäkringsbeståndet eller av därmed jämförbar exceptionell orsak inte beträffande en viss anstalt kan läggas till grund för den proportionella avgiften, kan vederbörande ministerium på framställning av inspektionen fastställa avgiften för ifrågavarande år för anstalten.

2 §

Tillsynsavgiften skall betalas under januari månad. Tillsynsavgiften kan justeras under det år då avgiften betalas, om Försäkringsinspektionens utgifter undantagsvis av oväntade och på förhand oförutsebara orsaker visar sig vara större än det belopp som samlas in genom tillsynsavgifterna.

Försäkringsinspektionen gör en i 1 § 2 mom. avsedd framställning före utgången av november före det år då avgiften betalas. I framställningen beaktas de över- eller underskott som tidigare tillsynsavgifter gett upphov till.

Försäkringsinspektionen fastställer tillsynsavgiften särskilt för varje anstalt för följande budgetår och debiterar tillsynsavgiften före ingången av det år då tillsynsavgiften skall betalas.

2 a §

Vad som i denna lag bestäms om den tillsynsavgift som anstalter som övervakas av Försäkringsinspektionen skall betala gäller på motsvarande sätt arbetslöshetskassor. Arbetslöshetskassorna utgör en egen grupp vid bestämmande av avgiften. Vederbörande ministerium

1) bestämmer dock i 1 § 2 mom. avsedda grunder utan framställning av Försäkringsinspektionen,

2) fastställer dock tillsynsavgiften i de fall som avses i b § 3 mom. utan framställning av Försäkringsinspektionen, och

3) utför de uppgifter som Försäkringsinspektionen har enligt 2 §.

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

En anstalt som är missnöjd med vederbörande ministeriums beslut om grunderna för avgiften eller med den avgift som påförts själva anstalten har rätt att söka ändring hos högsta förvaltningsdomstolen inom 30 dagar från den dag då förteckningen över avgifterna lades fram, nämnda dag oräknad.

Besvärsskriften jämte utdrag ur förteckningen över avgifterna övensom utredning om den tidpunkt, då förteckningen framlagts till påseende, skall inom i 1 mom. nämnd tid inlämnas till högsta förvaltningsdomstolens registratorskontor.

Avgiften skall oberoende av anförda besvär erläggas inom den i 1 § 1 mom. angivna tiden.

Har avgift genom beslut av fullföljdsmyndighet sänkts eller avlyfts, skall den dröjsmålsränta som uppkommit på det sänkta eller avlyftade beloppet åters bäras.

4 §

Den som är missnöjd med vederbörande ministeriums beslut om grunderna för avgiften eller med den avgift som påförts själva anstalten har rätt att anföra besvär över beslutet hos högsta förvaltningsdomstolen enligt vad som bestäms förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Avgiften skall oberoende av besvär betalas inom den tid som nämns i 2 § 1 mom.

Om en avgift nedsätts eller avlyfts genom beslut av en besvärinstans skall dröjsmålsräntan på det nedsatta eller avlyfta beloppet återbäras.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Denna lag tillämpas även vid handläggning av under- eller överskottet för tidigare år, dock i överensstämmelse med den gruppindelning av anstalter som utgjorde grund för 1999 års tillsynsavgift.

2.

Lag**om ändring av 18 § lagen om försäkringsmäklare**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 19 februari 1993 om försäkringsmäklare (251/1993) 18 §,
sådan den lyder i lag 86/1999, som följer:

Gällande lydelse

18 §

Ersättning för tillsynskostnader

Försäkringsmäklaren skall för ersättande av de kostnader som tillsynen enligt denna lag orsakar årligen betala en tillsynsavgift som vederbörande ministerium fastställer på framställning av Försäkringsinspektionen. När avgiften fastställs skall lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992) iakttas.

Föreslagen lydelse

18 §

Ersättning för tillsynskostnader

Om den tillsynsavgift som betalas för de kostnader som föranleds av tillsynen över försäkringsmäklare enligt denna lag föreskrivs särskilt.

Denna lag träder i kraft den _____ 1999.